

Una pregària que encén l'Amor

ENRIC D'OSSÓ ENS ENSENYA L'ORACIÓ TERESIANA

Aquest 2024 està dedicat a l'oració. Compartim el mes més teresià de l'any algunes pistes que puguin ajudar-nos a encendre l'amor com a motor i centre de la nostra *amistad amb qui sabem bé que ens estima*.

1. La pregària és una espurna...

Text de Teresa	Enric...	
<p>És la pregària -la quietud i el recolliment de l'ànima- una espurna del veritable amor de Déu que ell mateix comença a encendre en l'ànima. I vol que l'ànima vagi entenent què és aquest amor...</p> <p>Aquesta espurna encesa per Déu, encara que és molt petita fa molt d'enrenou, i si no l'apaguem, pot encendre una gran foguera d'amor de Déu. (V. 15,4)</p>	<p>Enric d'Ossó s'identifica amb Teresa de Jesús, sens dubte, perquè comparteix amb ella la mateixa experiència.</p> <p>L'oració teresiana que Enric ens convida a viure és essencialment una experiència d'amor personal i concret de Déu amb nosaltres.</p> <p>Tots dos viuen aquest amor com a foc que el mateix Senyor encén en nosaltres. Aquest foc creix des d'una espurna que, tot i ser petita, cala un foc que s'estén cap a totes les dimensions de la nostra vida, i que res no pot apagar.</p>	<p><i>CuartoHoraOracion1895.txt</i></p> <p>Si comences a pregar i de seguida trobes el que desitges, és a dir, que la teva ànima es recull i es desperta a estimar, no vulguis anar més enllà. Dignes-me, sacsejaries més el pedrenyal amb el foguer, si al primer cop traguessis espurnes i encenguessis el foc?</p> <p>Amb això faràs bon fonament per si vol el Senyor elevar-te a grans coses, perquè trobarà a la teva ànima aparell, trobant-la a prop de Sí. Perquè, com està tan a prop del foc, amb una centella que li toqui s'abrasarà tota l'ànima, que com no hi ha obstacle de l'exterior, estigues sola amb el seu Déu, i hi ha gran aparell per encendre's el foc de l'amor diví.</p>

Davant d'aquesta expressió simbòlica de l'amor que mitjançant la pregària va covant i creixent en la nostra vida, podem seguir les següents pistes:

1.1 L'espurna només ens pot encendre si es atensem al foc, és el fet d'estar-ne a la vora el que ens abraça, ens acull i ens abrusa.

1.2 Per Teresa i Enric, la pregària, l'amor, va ser un foc que no s'apaga. L'aigua el revifa, així com les dificultats de la vida.

1.3 Considerar Déu com aquest foc infinit, fort, implacable, que ens inflama i empeny a incendiar la terra... donant suport a la missió de Jesús: "he vingut a calar foc a la terra, i com desitjo que ja sigui encès." (Lluc 12, 49)

CANTO: Ets la foguera i el bes (https://www.youtube.com/watch?v=Xe9m_9i9EIo)

2. "Qui busqui un mestre d'oració, que prengui sant Josep..."

Text de S Teresa	Enrique...	
<p>Qui no trobi un mestre que l'ensenyi a pregar, que prengui sant Josep per mestre i no errarà el camí. (V. 6,8)</p>	<p>Teresa de Jesús va tenir sempre una gran estima per sant Josep. Enric d'Ossó, seguint els passos de la seva mestra, dedica diversos escrits a estendre'n la devoció. En ells reflecteix la seva pròpia experiència de tenir Sant Josep com a mestre i model en el seguiment de Jesús.</p> <p>Per què Enric d'Ossó veu Sant Josep com a mestre d'oració? En quines actituds del sant es fixa?</p> <p>Silenci, vida amagada, voluntat d'estimar, proximitat a Déu, confiança absoluta en Ell.</p> <p>La foscor transformada pel llamp en llum i en vida és per Enric la imatge de la humilitat i el desig de ser per als altres que és elevat per Déu. Aquest anhel es convertit en coneixement, en saviesa espiritual, en flama que crema per poder fer oblidar altres preocupacions, llevar l'angoixa i fer fora les afliccions. El llamp d'una amor silencios que il·lumina</p>	<p><i>TriduoNovenaPrimerViernes CorazonJ1895.txt</i></p> <p>Si la pregària és el fonament de tots els béns interiors; si la pregària és llum de l'esperit, joia del cor; Quina no havia de ser la pregària de sant Josep, que tot sol i en companyia de Maria gaudia de la presència del Rei de la glòria, és a dir, el seu Fill, submís, obedient a la seva veu durant trenta anys?</p> <p>No hi ha per mi cosa més encantadora que una bella imatge de sant Josep amb el Nen Jesús que descansa adormit als seus braços. És aquesta també la cosa més adequada per descriure el cim de la pregària, l'altesa de la contemplació del Sant. Allí es veuen els sis objectius o excel·lències espirituals a què arriben les ànimes, segons els sants pares. Somni que fon, silenci interior, foscor que</p>

	<p>la vida de qui ja no viu per a si mateix.</p>	<p>transforma, puresa elevada, descans en l'Estimat, ferm acostament o aferrament a Déu.</p> <p>Dormia sant Josep, però estava ben despert i atent i vetllava el seu cor abraçat amb el seu Estimat, desfet i convertit en Déu; la seva foscor es transformava en altíssim coneixement de Déu. Així, encoratjat per la força d'algun raig de l'infinít sol de justícia, es llançava sant Josep a l'ímpetu de la seva voluntat en l'amor d'aquell Bé sobirà, i es transformava en l'Estimat; el seu silenci interior donava pau i assossec de la consciència, i quietud... nascuda de les paraules secretes que, com a dards de foc amagat, Déu llançava dins del cor del Sant.</p> <p>Amb el seu cor net, Josep no tenia impediment per a la unió, i per secretes i amagades maneres Déu l'aixecava per a si, i li imprimia perfectíssimament la seva semblança.</p> <p>I després amb el cor aixecat per la pregària, no s'abaixava a cosa criada i tot esdevenia foc, juntament amb el foc infinit que és Déu. Descansava sant Josep en l'Estimat, deixant-se amb seguretat als braços de Crist Jesús, mogut per una compassió i amor inenarrables. Succeïa potser que el Sant tornava a casa</p>
--	--	--

		<p>fatigat dels seus treballs i prenia el Nen Jesús als seus braços; i descansant el Nen als braços de sant Josep; sant Josep descansava als braços de Déu, i se li oblidaven totes les preocupacions, oblidava les angoixes i vencia les afliccions, perquè posava els seus pensaments en Déu, que l'estimava i cuidava com a nen, en paga perquè ell criava com a nen a Déu.</p>
--	--	--

Enric pren Sant Josep per mestre en el seu camí de pregària, i ens porta per aquest mode Teresià de pregar, ens anima a fer-nos presents en els moments vitals de l'experiència del sant i la seva relació amb Jesús.

Des d'aquesta mateixa forma de pregar que tant santa Teresa com Enric d'Ossó ens ofereixen, "M'estava allà amb Ell tota sola el més que em deixaven els meus pensaments" podem dedicar diversos espais per a:

2.1 Fer-nos presents a Natzareth, contemplant Sant Josep en la seva relació amb Jesús, deixant-los que encenguin en nosaltres una forma més íntima i amorosa de pregar, en silenci i quotidianitat.

2.2 Entrar en un camp de refugiats de Gaza, mirar aquestes famílies que com la de Josep van haver de fugir de l'amenaça de la mort; que sobreviuen amb el mínim allunyant-se del perill, sense descans, en condicions duríssimes.

2.3 Dedicar temps a seure als peus de Josep, sentint-lo explicar a Jesús com es treballa la fusta, transmetent-li les tècniques que ell va aprendre a través dels anys per transformar amb les seves mans troncs en objectes d'ús diari.

2.4 Mirar amb ulls de nen, al costat de Jesús, com Josep encèn el foc de la llar, des de les brases del dia anterior, bufant i revifant-lo amb nous troncs.. Encenent junts el gresol que il·lumina la casa, i buscant el millor lloc perquè irradiï la llum que necessiten... ("ningú encén un llum i la posa sota el celmí, sinó sobre el candeler" Mt. 5:15-16)

CANTO: Tu ets qui ens crida – Kairoi ([Tu ets qui ens crida - Kairoi \(editat\) - YouTube](#))
Jo vinc d'un silenci – Raimon (<https://www.youtube.com/watch?v=4skMnle8R1c>)

3. “el dardo encendido del serafin...”

Texto de Teresa	Enrique...	
<p>Li veia a les mans un dard d'or llarg, i al cap del ferro semblava que hi tenia una mica de foc. Aquesta sageta m'entrava al cor alguns cops i m'arribava a les fons del ser. En treure-la em semblava que em feia sortir de mi, i em deixava tota abusada en un gran amor de Déu.</p>	<p>Enric d'Ossó viu aquest amor poderós de Déu que traspasa també el seu cor.</p> <p>Enric interpreta l'experiència de la transverberació de Santa Teresa com un diàleg de foc i amor. És Teresa qui dona el seu foc a Déu, i aquest mateix qui l'hi torna, en forma de presència i companyia, força per estimar.</p> <p>En tocar el cor de cada persona, Jesús l'habilita per la seva missió fonamental, l'amor, la compassió, la unió amb la voluntat de Déu.</p>	<p><i>MesEscuelaCorazonJesus1895.txt</i></p> <p>Creixia dins seu un foc i un desig continu de Déu, amb el qual llançava motles sagetes d'amor al seu espòs, que les hi tornava encara més inflamades d'amor de diví.</p> <p>Per aquest camí a portar el Senyor la seva serventa, que se'n va beneficiar de valent, ja que com la mateixa santa dir: qui treballi en estar-se a la vora de la preciosa companyia de Jesucrist, en treurà molt de profit, tant en la pregària com en les virtuts.</p> <p><i>VivaJesus1891.txt</i></p> <p>Punt primer. No pots viure sense estimar, filla o fill meu. Així com és natural al foc escalfar, així li és al cor estimar. A més, el teu cor és tan noble, que no pot estimar mes que alò que és bonic i bo... No hi ha res més preciós que l'amor.. Estima, doncs, filla o fill. Jo vull mostrar-te un objecte digne de tot el teu amor: Jesús, fill de Déu i fill de Maria. Com a Fill de Déu que és, té totes les perfeccions infinites. És infinitament bo..., bell..., just..., compassiu; en una paraula, hi ha, en ell, tots els tresors de la saviesa i la</p>

		riquesa del Pare. No l'estimaràs, doncs, amb tot el teu amor?... el Pare etern es complau immensament en Jesús; serà el teu cor més exigent que el del Pare? No en tindrà prou amb allò que deixa el Pare content? Estima, doncs, Jesús, amb tot el teu cor.
--	--	--

Foc de l'amor diví... amor que s'encomana, Déu llança al cor dards com a Teresa.

3.1 Un espai orant d'aquesta setmana podria ser reconèixer la saeta cremant que fa mal, que traspassa i deixa un ímpetu de lliurament i de gosadia.

3.2 On poso el meu amor? Em dono un temps per reconèixer i agrair allò que més estimo. Aquesta saeta de foc, aquesta flama viva que habita al meu centre més profund.

3.3 Què activa en mi l'amor, l'experiència de pregària? La compassió, la força, la creativitat? L'egoisme, la por, la intransigència? Pels deixos, pels signes que deixa en nosaltres, podem reconèixer el veritable amor.

CANTO: El teu amor m'ha inundat ([El teu amor m'ha inundat - Worship.cat - YouTube](#))
L'Esperit del Senyor (<https://www.youtube.com/watch?v=m-9BKHc3Kss>)

4. “Quantes classes de foc, uns consumeixen, els altres purifiquen”

Texto de Teresa	Enrique...	
Oh Senyor, quantes classes de focs que hi ha a la vida!... Uns consumeixen l'ànima, altres la purifiquen perquè visqui sempre gaudint de Vos. (Excl. 9, 2)	Enric va experimentar aquesta diversitat de focs a la seva vida: el seu zel pels interessos de Jesús va consumir les seves hores de mil maneres; la purificació és també evident en els episodis que va enfrontar enmig de tanta contradicció, plets i malentesos. En els seus escrits plasma aquest foc que el consumeix, aquest foc que el	<i>TriduoNovenaPrimerViernesCorazonJ1895.txt</i> Que ho provi qui no s'ho creu, i ho veurà per experiència. Perquè, qui hi ha que pugui estar a la vora del foc i no sentir com crema? Qui hi ha que es vegi envoltant de flames abrusadores, en una atmosfera de foc, no senti que s'encèn? Caldria no tenir fe, no saber qui es Jesurrit, no mirar el seu Cor. Jesucrist, és de veritat un miracle que, vivint envoltats pertot arreu dels incendis del vostre cor adorable, no us estimem, o visquem en la fredor o la indiferència, sinse sentir com pren en nosaltres al menys una guspira de la vostra passió pel Regne. Acabeu en mi la vostra obra, Senyor. Veniu a aquest

	<p>purifica, aquesta cremor cada cop més gran de l'amor a Jesús que va omplint la seva vida i el porta a un lliurament total de si mateix.</p>	<p>pobre servent vostre que heu redimit amb la vostra sang, i visqui i mori el meu cor cremat, consumit pel vostre amor i zel, perquè atragui milers de cors al vostre amor. Amén.</p> <p>TriduoNovenaPrimerViernesCorazonJ1895.txt</p> <p>Mi interior se abrasa en ardores tales, que el fuego más ardiente de la tierra comparado con el que me consume, es hielo. Este ardor produce en mi alma una especie de renovación de pureza y humildad.</p> <p>EjerciciosEspirituales1901.txt</p> <p>Si no treus la causa, no desapareixerà l'efecte; si no apagues el foc, no treuras la calor; si no eixugues la font, no deixarà de córrer el riu; si no mates l'aranya, sempre tindràs l'aranya. Si no arrenques les males arrels, brostarà la mala herba; si no elimines d'arrel la malalata, no valdran de res les medicines. La mosca mor a la mel; la papallona a la flama.</p> <p>TesoroJuventud1894.txt</p> <p>Oh foc que sempre cremes i mai no t'apagues, purifica'm, abrasa'm, consumei-me, i sigues tot amor, tot dolor pel meu Estimat!</p> <p>VivaJesus1891.txt</p> <p>És el teu cor de condició tan noble, que no pot estirmar més que allò que és bonic i bo... Però, vigila, perquè per falta de reflexió, de vegades, estimes coses que només son bones en aparença. I això et podria perdre. No hi ha res més preciós que l'amor... Estima, doncs, filla o fill, però vigila el que estimes. Jo vull mostrar-te un objecte digne de tot el teu amor: Jesús.</p>
--	--	---

4.1 Un espai orant per a aquesta setmana podria ser, constatar algun moment vital personal o d'algú proper, en què el foc de l'amor de Jesús ens ha consumit transformant-nos d'alguna manera perquè el misteri de l'amor produeix alguna cosa nova.

4.2 Potser també, a l'estil de l'esbarzer que va contemplar Moisès al desert, que cremava sense consumir-se (Ex. 3,2-4), podem reconèixer en la nostra experiència de pregària, de seguiment de Jesús i de lliurament als germans, aquest mateix foc, aquest amor de Déu que ens crema i alhora ens vivifica.

4.3 Dedicar un espai orant a ubicar en aquest moment qué vius, quina mena de foc d'amor crema al propi cor: un foc blau que amb prou feines es percep movent-se sobre el teu tronc, un foc espurnejant que deixa anar centèliques que incendien altres, un foc lluminós i brillant, un foc que canvia de color de manera dinàmica i alegre, un foc serè que escalfa, un foc tímid que sembla apagar-se en qualsevol moment...

CANTO: Tu m'ha seduït, Senyor (<https://www.youtube.com/watch?v=JcEIE-E5A8U>)

5. “El món crema”

Texto de Teresa	Enrique...	
<p>El món està cremant, volen tornar a sentenciar Crist — com diuen— i li aixequen mil testimonis, volen posar la seva Església per terra. I hem de gastar temps en coses que potser, si Déu les donés, tindriem una ànima menys al cel? No és, germanes meves, no és temps de tractar amb Déu negocis de poca importància</p>	<p>A Enric li dolia el món i l'Església, amb totes les seves circumstàncies pròpies del temps que li va tocar viure.</p> <p>Teresa definia aquesta situació de conflicte com “el món crema”. En aquest context, Ossó es fa càrrec de tantes realitats que contempla com trontollen i cauen... i es compromet amb el que està al seu abast, lliura tot el seu cabal de forma estratègica i dinàmica en allò que ha de donar millors resultats.</p> <p>El foc ara l'impulsa per donar-ho tot; per comprometre la seva obra en el coneixement i amor de Jesús; per encendre la guspira que ha d'abusar aquest món, que ara crema dolorosament, en l'amor de Jesús.</p>	<p>ConstitucionesSTJ1882.txt + NovenaSantaTeresa1897.txt</p> <p>Les teresianes han de ser ànimes de foc, a qui consumeixi i abrasi el zel per la salvació de les ànimes; de manera que puguin dir com Jesús i la seva Teresa: “He vingut a calar foc a la terra, i com voldria que ja estigués encesa!” Aquesta és la seva missió.</p> <p>Que Jesús sigui una mica més conegut i estimat, aquesta és la finalitat de tots els treballs i anhels d'aquesta ànima de foc: en això es centren les seves llàgrimes, es seves lluites, les seves peticions.</p> <p>RT 14, nov 1873</p> <p>El món, germanes meves en</p>

		<p>Jesucrist, va envellint. Sota el pes del seus pecats i ingràtuts s'extingeix la llum de la fe i s'apaga la flama de la caritat. La decrepita Europa mor, el cor gelat, d'on podria dir-se que se'n va la calor de la sang de Crist. Però Déu nostre Senyor, que no vol la mort del pecador, sinó que es converteixi i visqui; Déu, que ha fet sanables totes les nacions, ha deixat en el seu sí gèrmens de vida i restauració. Algunes brases del foc diví, ocultes sota la capa de cendra que han generat les nostres culpes, esperen un alè poderós que les revifi, una mà provident que hi atansi combustible per produir el caliu de dies millors.</p>
--	--	--

5.1 Avui solem dir que preguem per les persones que pateixen la guerra, demanem per la pau, però les dimensions de les guerres són inimaginables i no sembla que tingui fi. El que passa a Ucraïna, Gaza, Sudan, Etiòpia, Afganistan, Síria, Congo, Colòmbia, Veneçuela,... sobrepassa la nostra capacitat d'empatia. Actualment comptem 56 conflictes actius al món i són aproximadament 95 milions de persones refugiades o desplaçades per aquests conflictes. Crema el món en veritat. Dedicar un espai orant a contactar des del cor amb aquest foc que consumeix ciutats senceres i per això la vida que coneixien milers de persones suposa unir-nos als seus cors...

5.2 Deixem que el mateix Jesús acompanyi el nostre caminar de cada dia, explicant-nos, o més aviat confortant-nos, en el dolor que ens provoquen els crucificats del nostre món i que ací per on ens toca passar, com els d'Emmaús (Lc.24,32) que cremi el nostre cor: Junts caminem Senyor!

5.3 Ni Teresa, ni Enric es distreuen amb assumptes de poca importància, no gasten temps en coses que, al capdavant, no porten a res... Atura't un moment i mira, amb Jesús al teu costat, les teves prioritats, els teus esforços, el teu foc interior... gastat en quines coses; que el seu Esperit encoratgi al teu cor un foc renovat i fort que irradiï la seva llum en aquests racons del món on es gesta vida nova.

CANTO: Atreveix-te a mirar_Maristes (<https://www.youtube.com/watch?v=TaaKVA8ebC4>)